

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4To/21/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122012600
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Varga PhD., LL.M., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8122012600.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Emila Dubňanského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 29.06.2023 v trestnej veci obžalovaného A. B. pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 31.03.2023, sp. zn. 4T/17/2022, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

Obž. A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., D. X, E.

u k l a d á

Podľa § 211 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. m/ Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody na 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona obžalovaného zaraďuje na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 31.03.2023, sp. zn. 4T/17/2022 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného z prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

1. v školskom roku 2020/2021 v období od 01.03.2021 do 23.06.2021 v E. a inde z nedbanlivosti si ako biologický rodič riadne neplnil rodičovské povinnosti voči maloletému F. B., nar. XX.XX.XXXX, tým spôsobom, že zanedbával plnenie jeho povinnej školskej dochádzky na E. G., E. XX H. E., čím mu umožnil viesť záhaľčivý život, v dôsledku čoho mal. F. B. v uvedenom období školského roka 2020/2021 vymeškal v počte 285 neospravedlnených vyučovacích hodín, aj napriek zasielaným upozorneniam na nedbalú školskú dochádzku maloletých detí, k náprave nedošlo, umožnil mu dlhodobé záškoláctvo, pričom maloletému F. B. boli za nedbalú školskú dochádzku udelené opatrenia školy, za zanedbávanie jeho povinnej školskej dochádzky bol obžalovaný už v minulosti postihovaný za priestupok na úseku školstva a aj opakovane odsúdený za obdobný prečin,

2. v školskom roku 2020/2021 v období od 01.05.2021 do 23.06.2021 v E. a inde z nedbanlivosti si ako biologický rodič riadne neplnil rodičovské povinnosti voči maloletému I. B., nar. XX.XX.XXXX, tým spôsobom, že zanedbával plnenie jeho povinnej školskej dochádzky na Základnej škole, ul. 17. novembra v Sabinove, čím mu umožnil viesť záhaľčivý život, v dôsledku čoho mal. I. B. v uvedenom období školského roka vymeškal v počte 225 neospravedlnených vyučovacích hodín, aj napriek zasielaným upozorneniam na nedbalú školskú dochádzku maloletých detí, k náprave nedošlo, pričom maloletému I. B. boli za nedbalú školskú dochádzku udelené opatrenia školy a obžalovaný už bol opakovane odsúdený za obdobný prečin.

Za uvedený skutok bol obžalovanému uložený podľa § 211 ods. 3 Tr. zákona, s poukazom na § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. m/ Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona, trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona súd obžalovaného zaradil na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti uvedenému rozsudku riadne a včas, podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 11.04.2023 prostredníctvom obhajcu, podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa prostredníctvom obhajcu dňa 19.05.2023. Namietal, že v posudzovanej veci na hlavnom pojednávaní, po zákonom poučení urobil vyhlásenie o vine, ktoré bolo prijaté súdom s tým, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa priznal ku skutku sa nevykoná a vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste. Súd mal podľa neho prihliadnuť na dobrovoľné priznanie sa ku skutku a uznanie viny a analogicky mal aplikovať ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu tak, ako by bol na to oprávnený prokurátor v prípade konania o dohode o vine a treste. Pri právnych úvahách o treste mal súd vychádzať analogicky zo stanoviska trestnoprávneho kolégia NS SR z 27.06.2017, sp. zn. Tpj/55/2016, podľa ktorého ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zákona, teda v situácií vopred dohodnutého trestu, možno naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri využití argumentu a minori ad maius použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. poriadku, keďže páchatel prijal všetky právne účinky uznania viny bez toho, aby akýmkoľvek spôsobom bolo predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Aj keď z citovaného zákonného ustanovenia nevyplýva obligatórna povinnosť súdu mimoriadne znížiť trest, vyplýva povinnosť odôvodniť prečo v konkrétnej veci, po prijatí vyhlásenia o vine a pri ukladaní druhu a výmery trestu súd nepostupoval podľa § 32 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva, aby súd prvého stupňa vôbec uvažoval nad citovaným stanoviskom trestnoprávneho kolégia NS SR. V tejto časti odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Súd sa vôbec nevysporiadal so zásadou, že trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu. Konštatovanie súdu prvého stupňa, že obžalovaný, ktorý nevie čítať a písať, žije v zlých sociálnych podmienkach, zodpovedá vykonanému dokazovaniu. Záver, že nemieni svoj život zmeniť je v priamom rozpore s konštatovaným. Obžalovaný, vzhľadom na svoje osobné pomery a sociálne podmienky, objektívne nie schopný zmeniť svoj život bez pomoci štátu. On, ako aj jeho družka, mali záujem, aby ich deti chodili do školy ale je pravdou, že neurobili všetko, aby sa tak aj reálne stalo. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste, pretože uložený trest je neprimeraný a rozhodol rozsudkom tak, že mu zníži trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby.

Na základe takto riadne a včas podaného odvolania, krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné.

Úvodom krajský súd v tejto trestnej veci konštatuje, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 31.03.2023, po zákonom poučení urobil vyhlásenie, že je vinný, ktoré bolo po splnení procesného postupu podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. poriadku a po vyjadrení prokurátora a opatrovníka prijaté súdom s tým, že dokazovanie v rozsahu v akom sa obžalovaný priznal k spáchaniu skutku sa nevykoná a vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Vychádzajúc z ustanovenia § 257 ods. 5 Tr. poriadku a § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku, po preskúmaní obsahu predloženého spisu odvolací súd nezistil žiadne zásadné porušenie práva obžalovaného na obhajobu vo vzťahu k prijatému vyhláseniu o vine. Keďže v danej trestnej veci bolo podané odvolanie obžalovaným len proti výroku o treste, krajský súd nezisťiac dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal len tento odvolaním napadnutý výrok.

Konanie obžalovaného bolo po právnej stránke zákonným spôsobom posúdené ako prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zákona. Obžalovaný tým, že z nedbanlivosti vydal osobu mladšiu ako 18 rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že jej umožnil viesť záhaľčivý život a čím spáchal závažnejším spôsobom konania, po dlhší čas, tak po objektívnej, ako aj subjektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu žalovaného prečinu.

Prvostupňový súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom u obžalovaného zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a trestný čin úprimne oľutoval a priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený.

Vo vzťahu k uvedenému krajský súd konštatuje, že aj keď súd prvého stupňa správne ustálil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, nestotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že na nápravu obžalovaného a jeho výchovu k tomu aby v budúcnosti viedol riadny život je potrebné ukladať trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov. Je potrebné uviesť, že obžalovaný je žalovaný za nedbanlivostný trestný čin, pričom v minulosti bol opakovane súdne trestaný za trestný čin ohrozovania pod vplyvom návykovej látky, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Prešov zo dňa 17.06.2020, sp. zn. 1T/35/2020. Obžalovaný má v odpise z registra trestov celkovo šesť záznamov, z toho v troch prípadoch sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený pre fikciu zahladenia odsúdenia, pričom v troch prípadoch ide o trestný čin ohrozovania mravnej výchovy mládeže. Vzhľadom na početné záznamy v registri trestov a to aj pre druhovo totožnú trestnú činnosť krajský súd považuje za potrebné obžalovanému ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody a to aj vzhľadom na skutočnosť, že obžalovanému bol trestným rozkazom Okresného súdu Prešov zo dňa 17.06.2020, sp. zn. 1T/35/2020 uložený trest povinnej práce vo výmere 240 hodín, avšak vzhľadom na to, že obžalovaný daný trest nevykonal v celom rozsahu, bol mu nariadený výkon náhradného trestu odňatia slobody v trvaní 47 dní a 12 hodín v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň však krajský súd, vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný je stíhaný za nedbanlivostný trestný čin a skutočnosť, že pred spáchaním predmetného skutku na neho nebolo pôsobené výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody, dospel k záveru, že na nápravu obžalovaného a výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život postačí uložiť trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, vzhľadom na to, že obžalovaný pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Uvedený trest považuje krajský súd za dostatočný na zabezpečenie ochrany spoločnosti, výchovu obžalovaného k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život, za súčasného odradenia iných od páchania trestnej činnosti, ktorý zodpovedá zásadám ukladania trestov, vzhľadom na okolnosti prípadu, osobu páchatela a to aj s poukazom na individuálnu a generálnu prevenciu.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd vyhodnotil odvolanie obžalovaného ako dôvodné a rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.